

ת"פ 45171/05/22 - פלוני (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י נגד מדינת ישראל ע"י

בית משפט השלום באילת

ת"פ 45171-05-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופט גיל אדלמן
המבקש	פלוני (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י ב"כ עוה"ד אילון בירנבוים
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ יפעת שזו - מתמחה

החלטה

בפני בקשת ההגנה לקבלת מסמכים על פי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ) (להלן: הבקשה). על פי הבקשה, החומר שהתבקש על ידי ההגנה כולל מסמכי תיק הרווחה של משפחת הנאשם, וכן מסמכים רפואיים ואבחונים לגבי בנם המשותף, קטין, של הנאשם והמתלוננת.

עוד מבקש הנאשם להורות למאשימה להציג נתונים סטטיסטיים בנוגע לכתבי אישום שהוגשו במהלך 3-5 השנים האחרונות, בגין "תקיפה הגורמת חבלה של ממש", אשר בהם חבלה הכוללת לכל היותר, אם בכלל, סימנים אדומים על העור.

רקע כללי

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים (2 אירועים) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה ממש-בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.
- כתב האישום מגולל אירוע שעיקרו מפגש טעון של הנאשם עם המתלוננת, עת היה נתון בצו הרחקה ממנה. על פי המתואר בכתב האישום, התרחשו אירועים אלימים של הנאשם כלפי המתלוננת, הכוללים איומים ואף נגרמה חבלה למתלוננת; כן מיוחס לנאשם איום כלפי אדם נוסף.
- הנאשם כפר בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות בפניי.
- טרם החלה שמיעת הראיות, הגישה ההגנה את הבקשה המפורטת לעיל. ההגנה טענה, בין היתר, כי החומר

המבוקש על ידי הוא רלוונטי לשאלת מהימנות המתלוננת, וכן יש בו כדי להשפיע על בחינת עדותו של הקטין.

5. המשיבה התנגדה לבקשה להעברת החומר, בטענה כי אין רלוונטיות למסמכים המבוקשים, וכי יש בכך משום פגיעה בזכותה של המתלוננת ומשפחתה לפרטיות. בכל הנוגע לחלקה השני של הבקשה, קרי קבלת נתונים סטטיסטיים, אף לכך התנגדה המשיבה בטענה כי המבקש יכול לפנות להליך של ערעור על החלטת המדינה שלא להיעתר לבקשתו לקבל נתונים, וזאת בהתאם לסעיף 7 לחוק חופש המידע.

6. בעקבות התנגדות המשיבה התקיים ביום 6.9.2022 דיון במעמד הצדדים בו חזרו על עיקרי טיעוניהם.

דין והכרעה

מסמכי הרווחה ומסמכים רפואיים הנוגעים לקטין

7. לשיטתו של בא כח הנאשם, החומר המתבקש מתוך תיק הרווחה רלוונטי להגנתו, שכן יוכל לשפוך אור על האירוע עצמו, ועל אמירות של בני המשפחה שנמסרו לאנשי מקצוע, מהן ניתן ללמוד על יחסם של בני המשפחה לנאשם.

8. במהלך הדיון אמר ב"כ הנאשם את הדברים הבאים:

"אנחנו יודעים שבמהלך השנים נעשו הרבה מהלכים והוגשו הרבה תלונות שווא מצד האם שגם התבררו ככאלה על פי דברים שאמרו חוקרים במשטרה. הם האשימו את האבא בהרבה דברים שהוא לא עשה. קו ההגנה הזה חשוב לנו להביא אותו בפני בית המשפט שכן אם לא נוכל להראות את הדברים האלה כשהם לא מגובים מסמכים... **לשאלת בית המשפט אני משיב כי בתיקי הרווחה ניתן לראות את הלך הדברים בבית וזה אקוטי כשלדברי הנאשם מדובר בתלונת שווא, הוא רוצה להוכיח את הדינמיקה שלמעשה לא פעם ולא פעמים הוא היה קורבן לתלונות שווא וזה משליך על דברי המתלוננת בתיק זה**". [1]

9. קרי מהטיעונים העולים מהבקשה, וכן מדבריו של הסיניגור במהלך הדיון, עולה כי ההגנה מבקשת לבחון באמצעות מסמכי תיק הרווחה שמא יש בהם כדי להצביע על דינמיקה מסוימת של האשמות שווא כלפי הנאשם, מצד בני משפחתו, ובעיקר המתלוננת. בכך לטענת ההגנה יש בכדי להשליך על מהימנותה של המתלוננת.

עוד הפנה בא כח הנאשם לטיעוניו, כפי שעלו לדבריו במהלך הדיון בבקשת מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים, אולם מובן שמותב זה, בהיותו דן בתיק העיקרי, לא נחשף לדיונים שהתנהלו במסגרת בקשת המעצר - ומכאן שאותם נימוקים אינם מונחים בפניי, וממילא לא פורטו בבקשה שהוגשה.

10. סבורני כי עצם התקווה שמא יתגלה בתיק הרווחה זיז או ענף להיאחז בו על מנת לסייע בהגנת הנאשם, אין די בה בשלב הזה בכדי להורות על העברת מסמכים מתיק הרווחה לידי ההגנה. הנאשם טען טענה עלומה כי המתלוננת נהגה להתלונן נגדו "תלונות שווא", ולא הסביר או נימק, וממילא לא שכנע, שקיים קשר בין תיק עמוד 2

הרווחה והמסמכים שהתבקשו על ידו, לטענתו האמורה.

שוכנעתי כי בהעדר רלוונטיות, ולו לכאורית בשלב זה, כאמור, אף אין מקום להעברת התיק לעיונו של בית המשפט, על מנת שיבחן את החומר בעצמו.

לעניין זה ראו דברי השופט עמית במסגרת בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' שיינר ואח'** (5.1.2014):

"דרישה מעין זו (רישומים הנוגעים לטיפול פסיכולוגי שעברה המתלוננת - ג.א.) היא בבחינת מסע דיג, בניגוד לפסיקה שחזרה פעמים אין ספור על כך שלא די בהשערה או ספקולציה של הנאשם, ולא די בתקווה בלבד כי בחומר המבוקש ימצא לסוף מסע דבר מה שעשוי להועיל להגנתו (עניין אלהוזייל; עניין מסארווה). כך לגבי חומר חקירה בכלל. על אחת כמה וכמה, כאשר מול אינטרס המשיבים ניצב חסיון סוד-שיחה של המתלוננת כקרבת עבירת מין והאינטרס שלה לפרטיות, שאז על המשיבים להראות כי מדובר בחומר חקירה מובהק או שקיימת אפשרות סבירה כי יש בחומר להועיל להגנתם. **בשלב זה, כאשר בית המשפט טרם שמע את המתלוננת וטרם התרשם ממנה, וכאשר הזיקה בין הטיפול הנפשי שעוברת המתלוננת לבין הטענה להסכמה מצד המתלוננת לא הוברר כלל, אין מקום להיעתר לבקשה.**"

11. לא ניתן אף להתעלם כי העיון בתיק הרווחה, על אף שמדובר במשפחתו של הנאשם עצמו, מהווה פגיעה בפרטיותה של המתלוננת. על כן, בהעדר כאמור רלבנטיות בחומר המתבקש להגנתו של הנאשם, הרי שהבקשה אינה עומדת באיזון האינטרסים שבין זכותה של המתלוננת לפרטיות וכבוד אל מול זכותו של הנאשם להתגונן מפני האישומים המיוחסים לו, למצער בשלב הדיוני הנוכחי.

12. אשר למסמכים רפואיים הנוגעים לקטין, בנם של הנאשם והמתלוננת; מכיוון שהבקשה לחומר רפואי של הקטין התבססה גם על עדותו של חוקר הילדים, מן הראוי, ראשית חוכמה, לשמוע את עדותו של חוקר הילדים. אם נוכח העדות, תעמוד ההגנה על הבקשה, יהיה נכון לדון בה בשלב זה.

13. יודגש כי מסקנתי זו נכונה לעת הזו, בטרם החלה שמיעת הראיות. מובן מאליו, בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ, כי ההגנה רשאית להעלות מחדש את הבקשה אם תראה לנכון לעשות כן במהלך המשפט, ובהתאם להתפתחויות, כמפורט לעיל.

נתונים סטטיסטיים בנוגע לכתבי אישום שהוגשו

14. המבקש טוען כי כתב האישום שהוגש נגדו הוא "תוצאה של אכיפה מחמירה ובררנית שהביאה בעת כתיבת שורות אלה להחזקת המבקש מאחורי סורג ובריח ושלילה גמורה של חירותו מבלי שבפועל אכן קיימות חבלות המצדיקות זאת." על מנת לבסס טענתו, מבקש הנאשם כי בית המשפט יורה כאמור למאשימה להגיש נתונים סטטיסטיים על כתבי אישום שהוגשו בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, במקרים בהם נגרמו "לכל

היותר" סימנים אדומים על העור.
15. דין הבקשה להידחות על הסף.

16. ראשית, מעיון בכתב האישום עולה כי החבלות שנגרמו למתלוננת אינן בבחינת "סימנים אדומים על העור", אלא "סימני חניקה באזור צוואר קידמי ואחורי".

17. יתרה מכך, המבקש לא הציג ולו תשתית ראייתית ראשונית על מנת להצדיק בחינתה של הטענה בדבר אכיפה בררנית. ראה קביעת השופט עמית בבג"ץ 4922/19 אפריים נ' מדינת ישראל (9.12.2019):

"על פי חוק חופש המידע, מבקש המידע לא נדרש להניח כל תשתית ראייתית לבקשתו. אך בהליך הפלילי, לא די לנאשם להגות את מילת הקסם "אכיפה בררנית" על מנת לפתוח את פתח מערת המידע. דווקא נוכח הנפקות של קבלת טענה לאכיפה בררנית, עד כדי אפשרות לביטול כתב האישום, נדרש בית המשפט "לסנן" טענות אלה גם בשלב הגילוי, שאם לא כן, אין לדבר סוף.

ודוק: לצורך קבלת הטענה לאכיפה בררנית גופה, נדרש הנאשם לסתור את חזקת התקינות המינהלית. כפי שמציינת השופטת ברק-ארז בעניין ג'ולאני, "לטענה של אכיפה בררנית יש להניח תשתית עובדתית מבוססת" (שם, פסקה 23). על הטוען לאכיפה בררנית לעבור מספר משוכות ש"הנטל להוכיחם, שאיננו פשוט כלל וכלל, מוטל על הנאשם, באשר הפרקליטות, ככל רשות מינהלית, נהנית מהחזקה לפיה פעולותיה נעשות כדין" (ע"פ 3215/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 37 (4.4.2008)).

18. בתמיכה לבקשתו הציג המבקש 2 דוגמאות של כתבי אישום אותן ליקט כדבריו "בחיפוש מרופרף ולא מעמיק". במקרה אחד, לא נגרמו סמנים מוחשיים, אלא נטען כי נגרמו למתלוננים כאבים, והמקרה האחר שונה בתכלית במהותו מן העניין שבפנינו. מכל מקום, ברי, כי אין המדובר בתשתית הסותרת את חזקת התקינות של המאשימה (רחוק מאוד מכך), והיא איננה מצדיקה היעדרות לבקשת ההגנה.

אשר על כן, דין הבקשה, על שני חלקיה - להידחות.

הצדדים.

[1] כל ההדגשות במסמך זה – שלי, ואינן במקור. ג.א.